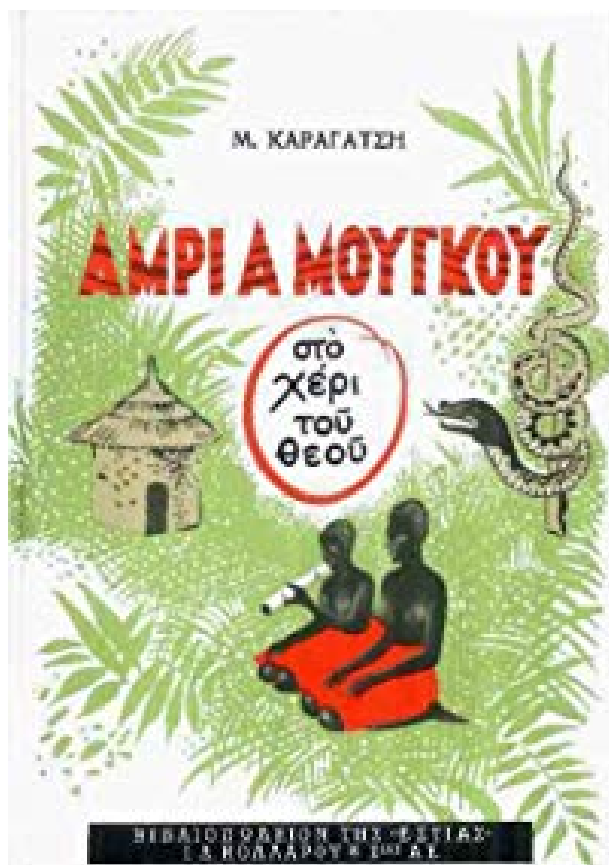

Άμρι α Μούγκου

Published:	January 2011 by Βιβλιοπωλείον της Εστίας
ISBN10:	9600501785
Author:	M. Karagatsis
Genre:	Favorites
Pages:	284
Language	Greek, Modern (1453-)
Goodreads Rating:	4.04
ISBN13:	9789600501780

[Άμρι α Μούγκου.pdf](#)

[Άμρι α Μούγκου.epub](#)

"Από τότε που χάσαμε το Χριστό, πώς μπορούμε να ζούμε με τη διδαχή του; Ο άλλος θεός που μας άρπαξε με το χέρι του νιώθει αλλιώς, πιστεύει αλλιώς, αγαπάει αλλιώς.

Τα μαύρα δάχτυλα του έσφιξαν σκληρά τις καρδιές μας και τις ανάγκασαν ν' ακολουθήσουν το δικό του παλμό. Ξεστράτισαμε από το δρόμο των άλλων ανθρώπων - πού είναι ο δρόμος του Θεού και του Σατανά - για ν' ακολουθήσουμε δρόμο δικό μας. Μα δρόμος άλλος, εξόν απ' το δρόμο των ανθρώπων, δεν υπάρχει. Φτιάσαμε λοιπόν το δρόμο μας· τον φτιάσαμε χωρίς κρίση μυαλού και καλοσύνη ψυχής· δίχως κιάλας την παρηγοριά της μετάνοιας για τις αμαρτίες μας. Τον φτιάσαμε μονάχα με το πάθος μας, πού δεν είχαμε την αντρείοσύνη να το ξεσκεπάσουμε φανερά.

Σαν δειλοί που είμαστε, το κρύψαμε, βαθιά μέσα μας και τ' αφήσαμε να μας φαρμακώσει. Χωρίς Θεό, δίχως την αγαλλίαση της καλής πράξης και τη συντριβή της αμαρτίας, ξεγυμνωμένοι από κάθε ηθική, εξυψώσαμε το πάθος μας σε ουδέτερη αρετή και γινήκαμε απάνθρωποι." Άμρι α Μουγκου: Στο χέρι του θεού... Σε ποιο θεό αναφέρεται το κείμενο; Ποιος θεός καθόρισε την μοίρα του Σπύρου; Μήπως είναι ο Θεός μια μάσκα της ψυχοπαθολογίας του ατόμου, ένα άλλο όνομα αυτού που αποφασίζει ερήμην μας, και που ο Φρόνυτ το ονόμασε Λίμπιντο; Η μήπως θεός είναι η απουσία μιας μεταφυσικής παρηγοριάς; Μήπως δηλαδή η απουσία της πίστης στον Θεό είναι που εξηγεί την πληθωριστική παρουσία των θεών στο κείμενο του Καραγάτση και που δημιουργεί στους πρωταγωνιστές του ένα δυσαναπλήρωτο κενό; Ή, μήπως, η μη εκπλήρωση της

επιθυμίας των πρωταγωνιστών είναι απλώς ένα τέχνασμα του κειμένου για να ξεδιπλωθεί η αφήγηση, οπότε ο Μπρούνο Σβάρτς δεν εξυπηρετεί παρά μόνο την αφηγηματική στρατηγική του Καραγάτση; Το Άμρι α Μούγκου σ' αυτό το σημείο σιωπά και έτσι όπως αρμόζει στην λογοτεχνία μένει ανοιχτό σε ερμηνείες.